

Jakob on keik ärrawõtnud, mis meie
 Jõsa parralt on, ja mere Jõsa Põrran-
 dussest on ta keik sedda Rikkust ennesele
 sanud. Jakob tundis ka pea Labani
 Silmist ehk Mäust, et ta Südda ei ol-
 nud ennast nenda temma wasto, kui enne
 sedda. Ta mõtles sepärrast se peäle,
 kuidas ta hea Wisiga seält woiks ärrasa-
 da, enne kui Laban ehk ta Pojad, tem-
 male Kurja weel peälegi teeksid.

S. 195. Jummal näitas ennast Jakob-
 bile siis Unnes, kui ta öiete Murrest olli,
 ja täis kaksikümmend Alastad jo Labanist
 olli teninud. Jummal ütles temmale:
 Minne jälle taggasi omma Bannematte
 Male, ja omma Suagulaste Seltsi ju-
 re, ja minna tahhan sinno Rättetasu-
 olla, sest ma ollen keik näinud, mis La-
 ban sinuule on teinud. Minna ollen se
 Põrki Jummal, kes ennast sulle seäl
 näitas

näitas (S. 178), kus sinna se Riwwi-
 Samba seadsid, ja minnule Tootussi
 tootasi. Minne nüüd siit Maalt ärra, ja
 minne taggasi omma Sündimisse-Male!

S. 196. Jakob mõttis Jummalale Räs-
 ko Rõmoga kuulda; ta satis Sannu-
 meo Kaelile ja Peale, ja kaskis neid en-
 nese Rõnnele tulla taggeda Wälja peäle
 temma Puddo: Põjuse jure. Seäl ta
 rakis keik nende ette, ja ütles: Ma nään
 et teie Jõsa Silmad ei olle minno wasto
 nenda kui elle ja enne sedda, et ma kül
 keige omma Kammo ja Jouga tedda ol-
 len teninud, nenda kui teie teate; agga
 teie Jõsa on mind narrida püüdnud ni
 mitmet wiisi, ja minno Palka kül kün-
 meford teistwiisi seadnud; süiski Jummal
 ei olle temmale Melewalda annud min-
 nule Kurja tehha, egga mo Palka finni-
 piddada; waid kui ta ütles: need täp-